

Wpłyn. dn. 17. XI. godz. Ref.
Dzienn. 1923 r.

Oređownik Urzędowy POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 100000 marek.
:—: Poszczególony numer 16000 marek. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 36000 mk. od jednołamowego wiersza drobnego druku, re-
:—: klamy 55000 mk. od wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.

Nr. 76 Puck, środa, dnia 14 listopada 1923 r. Rok 37

Treść:

- 563. Ustawa z dnia 24 października 1923 r. w przedmiocie podwyższenia kar za zwłokę.
- 564. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 paźdz. 1923 r. o zmianie §§ 23 i 25 rozporządzenia z dnia 6 lipca 1922 r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publicznych.
- 565. Rozporządzenie weterynaryjno-policyjne Wojewody Pomorskiego z dnia 4. października 1923 r. w celu ochrony bydła rogatego przed zarazą płucną.
- 566. Rozporządzenie weterynaryjno-policyjne Wojewody Pom. z dnia 19. 10. 1923 r. w sprawie małego ruchu granicznego pomiędzy Woj. Pom. a Niemcami.
- 567. Rozporządzenie weterynaryjno-policyjne Wojewody Pomorskiego z dnia 2. 10. 1923 r. w przedmiocie ochrony przeciwko zarazie stadniczej u koni, wydane dla części powiatów chełmińskiego i grudziądzkiego.
- 568. Rozporządzenie Wojewody Pom. z dnia 31. 10. 1923 dotyczące taryfy opłat za oględziny bydła rzeźnego i badanie mięsa wraz z trychinoskopią, obowiązującą na obszarze Województwa Pomorskiego z wyjątkiem rzeźni publicznych.
- 569. Obwieszczenie w sprawie przedkładania przez Urzędników Stanu Cywilnego Urzędowi Skarbowemu podatków i opłat skarbowych list zmarłych celem opodatkowania spadków i darowizn.
- 270. Obwieszczenie dot. przepisów weterynaryjno-policyjnych dotyczące polsko-niem. układu w sprawie ułatwień o ruchu granicznym z dnia 29. 4. 1923 r.
- 571. Spis kart myśliwskich, wystawionych w czasie od 1. 10. do 31. 10. 1923 r.

w b. dzielnicy pruskiej na mocy pruskiej ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r. (Zb. Pr. prusk. str. 259), ustawy z dnia 19 grudnia 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98 poz. 520), oraz ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33 poz. 266), w art. 90 ustawy o państwowym podatku dochodowym, (Dz. U. R. z 1923 r. Nr. 77, poz. 607) i w art. 56 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. Nr. 94, poz. 747), tudzież normę 2^oo, określoną w art. 115 wspomnianej ustawy o państwowym podatku dochodowym — podwyższa się do 5^oo za każdy dzień. Powyższa kara stosuje się do kwot podatków już zaległych oraz płatnych do końca r. 1923 i w r. 1924.

Art. 2. Normę kar za zwłokę w wysokości 5^oo w stosunku dziennym stosuje się również do zaległości z tytułu zaliczek na podatek majątkowy, określonych w ostatniej części art. 32 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 746).

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
St. Wojciechowski.

Prezes Rady Ministrów: Witos.
Minister Skarbu: W. Kucharski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, 9 listopada 1923 r.

Starosta: Lipski.

563. USTAWA

z dnia 24 października 1923 r. w przedmiocie podwyższenia kar za zwłokę.

Art. 1. Normę 10^oo, określoną w art. 2 ustawy z dn. 9 marca 1923 r. o karach za zwłokę oraz o kosztach egzekucyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 189), w art. 5 ustawy z dnia 1 maja 1923 r. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76 poz. 517) o podatku od kapitałów i rent (Dz. U. R. P. Nr. 54 poz. 376), w art. 2 i 3 ustawy z dnia 1 maja 1923 r. w przedmiocie zmian niektórych postanowień ustawy z dn. 8 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50 poz. 305) o podatku od skrzynek depozytowych — safes — (Dz. U. R. P. Nr. 54 poz. 377), w art. 19 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 521) w przedmiocie niektórych zmian w przepisach o państwowym podatku dochodowym, obowiązującym

564.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1923 r. o zmianie §§ 23 i 25 rozporządzenia z dnia 6 lipca 1922 r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publicznych.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89

poz. 656) w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp pierwszy § 23 rozporządzenia z dnia 6 lipca 1922 r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 587) otrzymuje brzmienie następujące:

„Tytułem zwrotu kosztów zbadania typu lub poszczególnego pojazdu i wydania znaków rejestracyjnych — winien interesowany uiścić opłatę według następujących norm:

RODZAJ POJAZDU	Opłata za każde 100 kg. wagi w stanie gotowym do drogi (bez ładunku)
Samochody osobowe i motocykle	4 złote
Samochody ciężarowe i traktory	1 złoty

§ 2. Ustęp trzeci tegoż § 23 otrzymuje brzmienie następujące:

„Osoby i przedsiębiorstwa, zajmujące się fabrykacją, naprawą, względnie sprzedażą pojazdów mechanicznych, uiszczają za nietrwający dłużej niż 30 dni przydział jednej pary numerów próbnych (§ 20) do jednego pojazdu, opłatę ryczałtową w wysokości 10 złotych. W razie przydziału na dłuższy przeciąg czasu należy uiszczać taką samą kwotę co miesiąc“.

§ 3. Punkt e) ustępu drugiego § 25 powyższego rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące:

„e) dowód wpłacenia do kasy skarbowej kwoty 5 złotych na koszty egzaminacyjne“.

§ 4. Stawki złotowe przeliczają się na marki według kursu ustalonego dla złotego przez Ministra Skarbu przy sprzedaży 6% złotych bonów skarbowych, w razie zaś braku tego kursu według kursu franka szwajcarskiego na giełdzie Warszawskiej, licząc 1 frank równy 1 złotemu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia, a równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 kwietnia 1923 r. o zmianie §§ 23 i 25, rozporządzenie z dnia 6 lipca 1922 r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 304).

Minister Robót Publicznych:

J. Łopuszański.

Minister Spraw Wewnętrznych: Kiernik.

Minister Spraw Wojskowych:

Szeptycki.

Powyzsze podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, 9. 11. 1923 r.

Starosta: Lipski.

Rozporządzenie weterynaryjno-policyjne Wojewody Pomorskiego z dnia 4 października 1923 r. w celu ochrony bydła rogatego przed zarazą płucną.

Na podstawie §§ 17, 18 i następnych oraz § 79 Ustawy o zwierzęcych chorobach zakaźnych z dnia 26 czerwca 1909 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 519) i §§ 195—197 Przepisów wykonawczych Rady Związkowej z 25 grudnia 1911 r. (Dz. U. Rz. Niem. z 1912 r. str. 3) do powyższej ustawy zarządzam z upoważnienia Pana Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych co następuje:

§ 1.

Wwóz i wprowadzenie bydła rogatego do Województwa Pomorskiego z Województw w których panuje zaraza płucna, t. j. Poznańskiego, Warszawskiego, Białostockiego, Nowogródzkiego, Poleskiego, Wołyńskiego, Lubelskiego, Kieleckiego, Łódzkiego, Tarnopolskiego i Śląskiego, jest dozwolony pod następującymi warunkami:

1. Bydło to musi być kryte świadectwami pochodzenia i zdrowia, lub paszportami poświadczonymi przez państwowego lekarza weterynaryjnego. Ze świadectw tych winno bezsprzecznie wynikać, że bydło to:

- a) pochodzi z miejscowości, w której w ciągu ostatnich 6 miesięcy nie panowała zaraza płucna i
- b) zostało przy załadowaniu lub wypędzaniu zbadane przez państwowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodlegające zarazie płucnej.

2. Bydło to musi być przy wyładowaniu zbadane przez państwowego lekarza weterynaryjnego.

3. Bydło rogate odpowiadające wymogom przepisanych w p. 1 i 2 tegoż paragrafu a nie przeznaczone na natychmiastową rzeź, wprowadzone być może tylko za osobnym zezwoleniem Wojewody Pomorskiego pod warunkiem, że zostanie poddane dozorowi weterynaryjno-policyjnemu na przeciąg 3 miesięcy, licząc od dnia wyładowania.

Dozór weterynaryjno-policyjny będzie przeprowadzony w następujący sposób:

1. Państwowy lekarz weterynaryjny przeprowadzi rejestrację wszystkich sztuk wprowadzonych, zarządzając znaczenie tychże znakami palonym Z (zaraza). Znaczenie ma być wykonane na lewem udzie.

2. Właściciel albo jego zastępca jest obowiązany:

- a) nie wprowadzić innego bydła do obory lub innej ubikacji, w której jest pomieszczone bydło, będące pod dozorem policyjnym,
- b) nie wprowadzać bydła, będącego pod dozorem policyjnym do innych obór lub ubikacji bez uprzedniego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej,
- c) nie oddawać na rzeź bydła będącego pod dozorem policyjnym bez uprzedniego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej.

- d) zapobiec, aby obce bydło na jego dziedzinie nie mogło się przedostać,
- e) natychmiast donieść miejscowej władzy policyjnej, jeśli nastąpiła śmierć lub wystąpiły podejrzanym objawy chorobowe u innego bydła, znajdującego się w zagrodzie, w obrębie której znajdują się sztuki, będące pod dozorem policyjnym.

3. W nagłym wypadku może być bydło, będące pod dozorem policyjnym poddane rzezi z konieczności, lecz należy natychmiast zawiadomić o tem miejscową władzę policyjną.

4. Na doniesienie o wystąpieniu podejrzanych objawów choroby albo o nastąpieniu śmierci lub dokonanej rzezi z konieczności, miejscowa władza policyjna obowiązana jest spowodować urzędowe zbadanie sztuki przez państw. lekarza weterynaryjnego; badanie takie musi nastąpić także i w wypadku rzezi za pozwoleniem policji.

5. Oddanie na rzeź bydła rogatego, będącego pod dozorem policyjnym, może być dozwolone przez miejscową władzę policyjną pod następującymi warunkami i przy zachowaniu następujących środków ostrożności:

- a) że zwierzęta będą doprowadzone do rzeźni przez drogi nieuczęszczane przez bydło użytkowe, w razie zaś niemożności wykonania tego warunku, że będą dowieziona na wozach,
- b) przy transportach z użyciem kolei, zwierzęta z zagrody do stacji załadowniczej będą dowieziona na wozach, jak również i ze stacji wyładowniczej do rzeźni. W tym wypadku winna władza policyjna porozumieć się z władzami kolejowymi, aby bydło transportowane nie zetknęło się z bydłem obcym, ewentl. przez przydzielenie konwoju policyjnego zapobiec temu,
- c) miejscowa władza policyjna miejsca uboju winna być w porę zawiadomiona o zamierzonym transporcie zwierząt; do zawiadomienia obowiązana jest władza zezwalająca na transport,
- d) ubój w rzeźniach nie stojących pod stałym dozorem lekarza weterynaryjnego może odbyć się tylko pod nadzorem organu policyjnego,
- e) w każdym wypadku uboju takich zwierząt winien państwowy lekarz weterynaryjny stwierdzić, czy i które zwierzęta były obciążone zarazą płucną i w razie pozytywnym postąpić w myśl ustaw i przepisów obowiązujących przy wybuchu zarazy płucnej.

§ 3.

Koszta badania przez lekarza weterynaryjnego ponosi właściciel zwierząt lub jego zastępca.

§ 4.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia podlegają przepisom karnym § 74—77 przytoczonej we wstępie ustawy.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 10 dni po jego ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Woj. Pom.

Toruń, dnia 4. 10. 1923 r.

Wojewoda:

(—) Jan Brejski.

Powyższe podają do ogólnej wiadomości i zaznaczam, że rozporządzenie to weszło w życie z dniem 31. 10. 1923 r.

Puck, 4. 11. 1923 r.

Starosta: Lipski.

566.

Rozporządzenie weterynaryjno-policyjne Wojewody Pom. z dn. 19. 10. 23. w sprawie małego ruchu granicznego pomiędzy Województwem Pomorskiem a Niemcami.

Na zasadzie § 7 ustawy pomorowej z 26. 6. 1909 (Dz. Ust. Rz. niem. str. 519) za zgodą Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych zarządzam zgodnie z umową polsko-niem. w sprawie ułatwień w ruchu granicznym z 29. 4. 1922 co następuje:

§ 1.

Przy przekraczaniu granicy polsko-niem. zwierzętami kopytkowemiz Niemiec do województwa Pomorskiego woźnica winien mieć dwujęzyczne zaświadczenie polit. władzy państwowej swego powiatu (Landrata), według załączonego wzoru. Z zaświadczenia tego wynikać winno, że zwierzęta te są zbadane przez polskiego przynależnego pow. lekarza wet. i uznane jako wolne od objawów chorób zakaźnych objętych § 9. ustawy pomorowej z 26. 6. 1909. To poświadczenie właściwego pow. lekarza wet. ma walor na czas 4 tygodni od terminu wystawienia.

Wymagane badania zwierząt kopytkowych wykonywa się na punktach oznaczonych przez właściwego starostę miesięcznie w terminach ustalonych przez tegoż starostę, na koszt Skarbu Państwa, a badanie zwierząt na innych punktach i w innych terminach, aniżeli je ustalił właściwy Starosta, na koszt strony.

§ 2.

Zakazuje się przywozu mięsa świeżego, surowego, zabierać wolno tylko mięso solone, peklowane, wędzone gotowane lub pieczone.

§ 3.

Wszelkie inne zwierzęta, które mają być używane wzgl. pasane na terytorjum Województwa Pomorskiego, a pochodzące z Niemiec, winny być oznaczone w rejestrze (według zał. wzoru). Spis ten poświadczony przez właściwego starostę, winien mieć dozorujący nad zwierzętami stale przy sobie, a odpis jego winien być złożony w urzędzie odnośnej władzy celnej. Zwierzęta te winny być oprócz tego znaczone przez wypalenie na lewym rogu lub lewej racicy litery D. i równocześnie winny mieć w sierści lewej szczęki wycięty znak D. wysokości

conajmniej 10 cm., który wedle potrzeby stale odnawiać należy.

Zwierzęta te winny conajmniej 1 raz do roku być zbadane przez przynależnego polskiego lekarza weter. w terminie wyznaczonym przez polskiego pow. lek. wet. Wynik tych badań zapisuje się do rejestru posiadanego przez dozorcę zwierząt, jak i w rejestrze znajdującym się w właściwym urzędzie celnym.

§ 4.

Zwierzęta te pochodzące z Niemiec a pasące się na terytorjum Województwa Pomorskiego, winny być pasane w ogrodzeniach albo też być wiązane.

§ 5.

Uchyła się w odnoszeniu do ruchu granicznego pomiędzy Polską a Niemcami § 4. rozporządzenia mego z 1. 6. 1923 r. II h.-1615/23 Dz. Urz. z L. 189 z tem, że nadal pozostały tenor wspomnianego mego rozp. z 1. 6. 1923 w sprawie wwozu zwierząt domowych z zagranicy do Województwa Pomorskiego zatrzymuje moc obowiązującą, a wobec państw innych zatrzymuje wspomniane rozporządzenie moje z 1. 6. 1923 r. w całej pełni moc obowiązującą.

§ 6.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia podlegają karom przewidzianym §§ 74, 77 ustawy pomorowej z 26. 6. 1909 (Dz. U. Rz. Niem. str. 519).

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 15 dni po jej ogłoszeniu w Dz. Urz. Woj. Pom.

Toruń, dnia 19. 10. 1923 r.

II h-3970/23

Wojewoda:

(—) Jan Brejski.

Załącznik.

Polsko-niemiecki ruch graniczny
Polnisch-deutscher Grenzverkehr

Rejestr i poświadczenie stanu zdrowia zwierząt, przekraczających granicę niemiecko-polską — Ursprungs u. Gesundheitszeugnis der Tiere im Grenzverkehr.

Nr. ....

Właściciel zwierząt

Tierbesitzer

w
in

Starosta — Der Landrat.

Pieczęć
Stempel

L. b. Nr.	Rodzaj, maść wiek zwierząt Geschlecht, Farbe, Alter der Tiere	Osobne oznaki Besondere Kennzeichen	Wynik badania Ergebnis der Untersuchung	Data zbadania i podpis państw. lekarza weter. Unterschrift des beamteten Tierarztes

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i przestrzegania. Zaznaczam, że rozporządzenie weterynaryjno-policyjne Wojewody Pomorskiego z dnia 1. 6. 1923 r. ogłoszone zostało w Orędowniku Urzędowym nr. 48 poz. 373, że terminy badania zwierząt kopytkowych ogłosiłem w Orędowniku Urzędowym nr. 75 i że powyższe rozporządzenie weterynaryjno-policyjne Wojewody Pomorskiego z dnia 19. 10. 1923 r. weszło w życie z dniem 5. 11. 1923 r.

Puck, dnia 5. 11. 1923 r.

Starosta: Lipski.

567.

Rozporządzenie weterynaryjno-policyjne Wojewody Pomorskiego z dnia 2. 10. 23. w przedmiocie ochrony przeciwko zarazie stadniczej u koni, wydane dla części powiatów chełmińskiego i grudziądzkiego.

Dla ochrony przeciwko zarazie stadniczej u koni rozporządzam na zasadzie § 18. i nast. ustawy pomorowej z 26. 6. 1909 (Dz. Urz. Rz. Niem. str. 519) oraz § 233. i nast. rozp. wykonawcz. do powyższej ustawy z 1. 5. 1912 (R. i St. Ausz.) rozporządzam co następuje:

§ 1.

Tworzy się obwód obserwacyjny o następujących granicach na południe od przewozu przez Wisłę do Chełmna, stąd tor kolejowy: Chełmno—Kornatowo; dalej Kornatowo—Grudziądz aż do zetknięcia się z terenem miasta Grudziądz, odąd północna linja granicy obszaru miasta Grudziądz aż od jej zetknięcia się z Wisłą, stąd linja Wisły aż do przewozu chełmińskiego. Nadto włącza się do obwodu obserwacyjnego w pow. chełmińskim obszar dworski Zakrzewo a w pow. grudziądzkim obszar gminy Duży Rudnik i Mały Rudnik i nadto włącza się cały obszar m. Chełmna w obszar obserwacyjny.

§ 2.

Na wywóz ogierów powyżej 1 roku i klaczy powyżej 2 lat z obwodu podanego w § 1. potrzebne jest zezwolenie Starosty. Pozwolenie takie może być udzielone jedynie na podstawie świadectwa powiatowego lekarza wet. stwierdzającego wykluczenie zarazy stadniczej jakoteż podejrzania o nią.

§ 3.

W obwodzie tym zakazuje się stanowienia klaczy. Właściciele zwierząt zobowiązani są także zarządzić środki, aby uniemożliwić stanowienie się koni.

§ 4.

Wszystkie ogiery w obwodzie podanym w § 1 podlegają rejestracji prowadzonej przez wójta i winny co 2 tyd. być badane przez pow. lekarza wet. na koszt strony. W tym celu zobowiązani są właściciele ogierów powyżej 1 roku zgłosić je u wójta w celu zarejestrowania w 2 tygodniach od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia. Urzędowe badanie ogierów licen-

cjonowanych czyli uznanych przez Związek hodowlany jako rozplodowce, uskutecznią się na koszt Skarbu Państwa.

§ 5.

Uchyła się jarmarkę na konie w Chełmnie, Lisewie, Grudziądzu i Świeciu.

§ 6.

Przekroczenia podlegają karom przewidzianym w § 74, 76 ustawy pomorowej z 26. 6. 1909 roku.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Toruń dnia 2. 10. 1923 r.

Wojewoda:

(—) Jan Brejski.

Powyzsze podaję do wiadomości interesowanych.

Puck, dnia 4. 11. 1923 r.

Starosta: Lipski.

568.

Rozporządzenie Wojewody Pomorskiego z dnia 31. 10. 1923 r. dotyczące taryfy opłat za oględziny bydła rzeźnego i badania mięsa wraz z trychinoskopją, obowiązującej na obszarze Województwa Pomorskiego z wyjątkiem rzeźni publicznych.

Za zgodą Ministerstwa Rol. i D. P. a na mocy § 14. rozp. dot. ust. wykon. do oględzin bydła rzeźnego i badania mięsa z 28. 6. 1902., uchylając moje rozporządzenie z 20. 8. 1923 r. Dz. Urz. str. 262, ustanawiam obowiązujące na obszarze Województwa Pomorskiego z wyjątkiem rzeźni publicznych podwyższenie dotychczasowej taryfy za oględziny bydła rzeźnego, badanie mięsa i trychinoskopji jak następuje:

Gatunek zwierząt	Należytość pobrana od właścicieli zwierząt	Należytość którą należy oddać policji na koszt podróży i na koszt bad. usup.
1. Sztuka bydła rogatego wyjąwszy cielęta do 3 miesięcy	200 000 mk.	20 000 mk.
2. Sztuki trzody chlewnej a) oględziny żywej sztuki rzeźnej wraz z badaniem mięsa z trychinoskopją	140 000 mk.	14 000 mk.
b) oględziny żywej sztuki rzeźnej wraz z badaniem mięsa bez trychinoskopji	95 000 mk. 70 000 mk.	9 500 mk. 7 000 mk.
c) trychinoskopja sama	70 000 mk.	7 000 mk.
3. Cielę od 3-ch miesięcy, owca, koza albo inne drobne zwierzę	70 000 mk.	7 000 mk.
4. Koń, osioł, muł, mułosiół	200 000 mk.	

Badacz mięsa otrzymuje za 1 klm. podwójny osobno na koszt podróży 10 000 mk. (dziesięć tysięcy marek).

B. 1. Lekarze wet. pobierają za każde uzupełniające badanie mięsa bez względu na gatunek zwierzęcia 200 000 mk.

W ustępie B. I. ustęp 3 rozporządzenia w omawianym przedmiocie z 10. 4. 1921 (Dz. Urz. str. 530) w zdaniu: o ile lekarze weteryn. odbywają podróż własnymi środkami lokomocyjnymi, opłaca się za każdy podwójny klm. drogą polną 10 mk. Zmienia się pozycję 10 mk. na pozycję 25 000 (dwadzieścia pięć tysięcy mkp.)

Pozatem zatrzymuje resztę brzmienia rozporządzenia z dnia 10. 4. 1921 r. Dz. U. str. 530 w przedmiocie taryfy za oględziny bydła rzeźnego i badanie mięsa wraz z trychinoskopją, nadal moc obowiązującą.

Powyzsza taryfa opłat ustanowiona z zastrzeżeniem każdochwilowego odwołania, wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Toruń, dnia 31. 10. 1923 r.

Wojewoda:

(—) J. Brejski.

Powyzsze podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 9. 11. 1923 r.

Starosta: Lipski.

569.

OBWIESZCZENIE

w sprawie przedkładania przez Urzędników Stanu Cywilnego Urzędowi Skarbowemu podatków i opłat skarbowych list zmarłych celem opodatkowania spadków i darowizn.

Pp. Urzędników Stanu Cywilnego wzywam do przedkładania Urzędowi Skarbowemu podatków bezpośrednich i opłat skarbowych miesięcznych list zmarłych w myśl par. 33 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 25. 8. 1923 r. (Dz. Ustaw R. P. z dnia 10. 10. 1923 r. Nr. 101 poz. 796).

Poniżej ogłaszam par. 33 powyższego rozporządzenia, wzory list zmarłych oraz instrukcję o wypełnianiu i przesyłaniu list zmarłych.

Za ścisłe wykonanie poniższego rozporządzenia i dotrzymywanie terminów będą Urzędnicy Stanu Cywilnego osobiście odpowiadać.

Puck, dnia 8. 11. 1923 r.

Starosta: Lipski.

Par. 33. Urzędy Stanu Cywilnego mają zawiadomić urzędy skarbowe podatków bezpośrednich i opłat skarbowych o stwierdzonych przez siebie wypadkach śmierci. Zawiadomienie następuje za pomocą osobnych list zmarłych, obejmujących okres jednomiesięczny. Listy te mają być wnoszone do urzędu skarbowego w pierwszych dziesięciu dniach po upływie danego miesiąca. Jeżeli w danym miesiącu nie

było żadnego wypadku śmierci, to należy o tem donieść urzędowi skarbowemu w tymże terminie.

Do list zmarłych należy również zapisać wypadki śmierci obywateli Rzeczypospolitej zaśle zagranicą, a także wypadki śmierci tych cudzoziemców, którzy na obszarze Rzeczypospolitej mieli bądź miejsce zamieszkania, bądź majątek nieruchomy lub ruchomy, o ile wypadki te w sposób wiarogodny doszły do wiadomości urzędu stanu cywilnego.

Urzędy Skarbowe mają czuwać nad punktualnym wpływem list zmarłych. W razie niedotrzymania terminu należy urząd stanu cywilnego upomnieć, wyznaczając mu krótki termin. Po bezkrotnym upływie nowego terminu należy podać zażalenie do przełożonej władzy nadzorczej.

Władze administracyjne pierwszej instancji winny zawiadomić urzędy skarbowe podatków bezpośrednich i opłat skarbowych o każdej zmianie co do liczby, siedzib i okręgów urzędów stanu cywilnego.

Do ułożenia list zmarłych służy załączony wzór 2; należy przytem stosować się do wskazówek umieszczonych na tym wzorze. Urzędnicy stanu cywilnego są obowiązani odpowiedzieć także na te pytania, zawarte w formularzu list zmarłych, co do których rejestr zmarłych nie zawiera dostatecznych danych, o ile mogą to uczynić na podstawie własnej wiedzy, albo przez zapytanie zgłaszającego wypadek śmierci. Do wdrożenia dalszych dochodzeń nie są obowiązani.

(Strona 1).

Lista zmarłych.

Urzędu stanu cywilnego w ..... za czas od ..... do .....

(Strona 2).

1	2	3	4	5	6	7	8
Nr. bież.	Nr. rejestru zmarłych	a) Nazwisko (co do mężatek lub wdów oprócz nazwiska męża nazwisko panięskie). b) Imię, c) zawód (co do mężatek i wdów, również zawód męża, co do osób małoletnich pochodz. ślubn. równ. zawód ojca, w razie poch. nieślubn. zawód matki).	a) Miejsce urodzenia, b) przynależność państwowa (obywatelstwo)	Miejscowość, w której spadkodawca zmarł (o ile chodzi o miasto większe, równ. ulica i Nr. domu). Jeśli zmar. nie mieszk. stale w powyższej miejsc., należy wymienić miejsce stałego zamieszkania oraz powiat admin. i dzielnicę.	Wiek (ilość lat)	Dzień śmierci	Czy osoba zmarła pozostawiła testament, umowę dziedziczenia, umowę małżeńską, albo alimentacyjną lub t. p. b) gdzie znajduje się ten dokument, c) czy ustanowiono wykonawcę testamentu lub innego zastępcę spadkobierców (w danym razie należy wymienić nazwisko, zawód i miejsce zamieszkania).

(Strona 3).

9	10	11	12	13	14	15	16
Czy osoba zmarła była stanu wolnego lub czy pozostawała w związku małżeńskim, czy była wdowcem (wdową) czy małżeństwo było rozwiedz.	Czy żyją: a) dzieci ślubne, albo potomkowie tychże; b) dzieci nieślubne, spadkodawczyni albo potomkowie tychże	a) w razie śmierci dziecka ślubn., czy żyją oboje rodzice; b) w razie śmierci dziecka nieślubn.: czy żyje matka	Rub. 12 nal. wypełn. tylko w razie odpowiedz. przecz. na pyt. w rubr. 10 i 11 a) które z rodziców żyje; b) czy żyje rodzeństwo albo potomkowie rodzeństwa. (Nazwisko, zawód i miejsce zamieszkania jednego przynajmniej tych spadkobierców)	Czy żyją krewni najbliżsi tych którzy są określani w napisie rubr. 12 (nazw. zawód, m. zam.)	Ile wyn. w przybl. wart. cał. spadku i w czyich rękach spadek się znajduje	Nr. główn. księgi spadków urz. skarb. pod. bezpośr. i opl. skarb.	U w a g i

Potwierdza się, że wypadków wymienionych w ustępie 4 instrukcji podpisanemu urzędnikowi stanu cywilnego nie podano do wiadomości.

.....
Urzędnik Stanu Cywilnego.

Instrukcja o wypełnianiu i przesyłaniu list zmarłych.

1. Listę zmarłych należy założyć 1 dnia każdego miesiąca. Poszczególne wypadki śmierci mają być do niej zapisywane zaraz po ich stwierdzeniu. Na pytanie w rubryce 4, o ile ono dotyczy przynależności państwowej oraz na pytania w rubrykach 8 do 13, należy odpowiedzieć tylko wtedy, gdy urzędnik stanu cywilnego może to uczynić na podstawie własnej wiedzy lub przez wypytanie zgłaszającego wypadek śmierci. Szczegółowych dochodzeń w tym kierunku wdrażać nie potrzeba. Rubrykę 14 należy wypełnić, jeżeli odnośnie stosunki są znane urzędnikowi stanu cywilnego albo jeżeli zgłaszający daje w tym kierunku dobrowolne wyjaśnienia.

2. Lista zmarłych ma obejmować wszystkie wypadki śmierci, które zaszły w odnośnym miesiącu w okręgu urzędu stanu cywilnego (a nadto wypadki wymienione w ustępie 4 niniejszej instrukcji). Po upływie miesiąca należy listę zmarłych zaopatrzyć (wewnątrz poniżej ostatniej pozycji) w datę i podpis, a następnie przesłać ją do urzędu skarbowego podatków bezpośrednich i opłat skarbowych — najpóźniej w ciągu 10 dni po upływie danego miesiąca. Jeżeli w danym miejscu nie było żadnego wypadku, należącego do list zmarłych, to należy o tem donieść urzędowi skarbowemu w powyższym terminie.

O ile dla pewnych okresów przepisano osobnemi zarządzeniami przesyłanie w innych terminach, to należy się do tych terminów ściśle zastosować.

3. Wypełnienie poszczególnych rubryk:

a) w rubryce 2 mają być podane numery rejestru zmarłych w nieprzerwanym porządku. Opuszczanie numeru (np. gdy chodzi o dziecko, które urodziło się nieżywe) należy wyjaśnić w rubryce 16. Jeżeli znaleziono zwłoki człowieka nieznanego, to należy wypadek taki zapisać do listy zmarłych, a w rubryce 3 umieścić odpowiednią uwagę;

b) odpowiedź w rubryce 11 ma być zawsze poprzedzona literą a) lub b), według tego, czy dziecko jest ślubne, czy nieslubne;

c) jeżeli pogrzeb odbył się na koszt funduszu ubogich, albo jeżeli wartość spadku niewątpliwie nie przekracza kwoty 6 000 000 mk., to należy tę okoliczność zaznaczyć w rubryce 14 przez umieszczenie słów: „ubogi“ albo „spadek nie przekracza 6 000 000 mk.“; rubryk 8 do 13 nie potrzeba wtedy wypełniać. Te dane muszą być jednak oparte na znajomości stosunków ze strony urzędnika stanu cywilnego, wynikającej z jego własnej wiedzy;

d) przy wypełnianiu poszczególnych rubryk należy unikać odnoszenia się do treści poprzednich rubryk przez słowa: „jak wyżej“ — albo przez znaki pisarskie. (“ “).

4. Do list zmarłych należy wpisywać także zaszłe zagranicą wypadki śmierci obywateli Rzeczypospolitej Polskiej i tych obcokrajowców, którzy w kraju mieli miejsce zamieszkania albo miejsce zwykłego pobytu, albo którzy w kraju pozostawili majątek. Jeżeli takie wypadki nie doszły do wiadomości urzędu stanu cywilnego,

to należy w liście zmarłych umieścić następujące potwierdzenie zaopatrzone podpisem:

„Potwierdza się, że wypadków wymienionych w ustępie 4 instrukcji podpisanemu urzędnikowi nie podano do wiadomości“.

Urzędnik Stanu Cywilnego.

570.

OBWIESZCZENIE

dotycz. przepisów weterynaryjno-policyjnych dotyczące polsko-niem. układu w sprawie ułatwień o ruchu granicznym z dnia 29. 4. 1922 r.

I. Na podstawie polsko-niem. układu z 29 kwietnia 1922 w sprawie ruchu granicznego w odnośieniu do zwierząt domowych zawarto następujące postanowienie:

Przy przekraczaniu granicy końmi, woźnica powinien mieć przy sobie dwujęzyczne zaświadczenie od pierwszej instancji administracyjnej swojego kraju. W zaświadczeniu tem ma być wymienione nazwisko właściciela koni, jak również rysopis tychże oraz poświadczenie na wyższym dokumencie, wystawione przez urzędowego lekarza weterynaryjnego drugiego państwa świadczące, że konie są zdrowe. Urzędowe poświadczenia weterynaryjne są ważne w ciągu 4-ch tygodni od daty wystawienia. Za graniczne urzędowe badanie weterynaryjne nie będzie się pobierało opłat, o ile zostaną uskutecznione w terminach naprzód urzędowo ustalonych. Terminy zostaną ustalone z góry na cały rok przez władzę administracyjną I-szej instancji Landrata wzgl. Starostę, która będzie się starała, aby w miarę możliwości na każdy miesiąc przypadło jedno badanie. Odległość pierwszego miejsca badania na granicy od drugiego nie może przekraczać 25 klm.

II. Mięsa w surowym stanie ze sobą zabierać nie wolno, wolno zabierać jedynie mięso solone, peklowane, wędzone, gotowane lub pieczone.

III. Wszelkie zwierzęta, które mają być używane w sąsiedzkim państwie lub wypędzane na pastwiska do sąsiedniego państwa, winne być specjalnie oznaczone w spisie, który ma być założony stosownie do brzmienia ustępu 3. b. art 13. Spis ten powinien być przechowany u odnośnej władzy celnej. Zwierzęta te winne być oprócz tego znaczone przez wypalenie na lewym rogu lub na lewej racicy litery P. (polska strona) i litery D. (niemiecka strona). Równocześnie winny mieć wycięty identyczny znak w sierci na lewej szczęce. Litera ta winna mieć wysokość przynajmniej 10 cm., znak ten powinien być odnawiany, gdy zajdzie tego potrzeba.

Stada, do których należą inwentarze racicowe, które mają być używane wzgl. pędzone na pastwiska do sąsiedniego państwa, winny być corocznie wspólnie badane przez obopólnych urzędowych lekarzy weterynaryjnych. Badania inwentarza pociągowego winny być uskuteczniane przed rozpoczęciem upraw wiosennych, inwentarza zaś pastwiskowego — przed rozpo-

częciem wypędzania na pastwiska. Odnośnie władze winny stwierdzić w czasie właściwym, w których stadach rzezone badania mają być przeprowadzone. Obopólni urzędowi lekarze weterynaryjni mają ustalić terminy badań.

Wyniki badań winny być wciągnięte do rejestrów, znajdujących się w urzędach celnych. Odpisy tych rejestrów winny być doręczone odnośnym urzędowym lekarzom weterynaryjnym.

Każdej ze stron służy prawo wydania rozporządzenia, aby inwentarze, które nie pasą się w zamkniętych ogrodzeniach były bądź wiązane, bądź należycie dozorowane.

Dla inwentarza z sąsiedniego państwa, wypędzonego na pastwiska, wzgl. w inny sposób używanego w rejonie celnym granicznym, niezależnie od wyżej wymienionych badań corocznych, każdej ze stron służy prawo przeprowadzenia co 4 tygodnie dodatkowych urzędowych badań weterynaryjnych, odnośnie do inwentarzy przepędzanych na pastwiska lub też przeprowadzanych do pracy na jej obszar. Badania te winny być skuteczniejsze na granicy

lub też na pastwisku przez odnośnego urzędowego lekarza weterynaryjnego państwa granicznego. Wynik ich również będzie wpisany do rejestrów, znajdujących się u odnośnych władz celnych.

Za badania stąd przez obopólnych urzędowych lekarzy weterynaryjnych, jak też za ewentualne urzędowe graniczne badanie weterynaryjne w odstępach 4-tygodniowych nie będzie się pobierało opłat, o ile zostaną skuteczniejsze w terminach z góry przewidzianych na cały rok.

Puck, dnia 30. 10 1923 r.

Starosta: Lipski.

Państwowe Nadleśnictwo Góra sprzedaje w drodze publicznej licytacji dnia 20 listopada 1923 r. o godzinie 9-tej przedpoł. w obozicy p. Konkiego w Górze około 900 mp. drewna opałowego z leśnictw Piaśnica i Domatowo, oraz 20 mp. dębowych szczap użytkowych z leśnictwa Sobieńczyce, dla lokalnych potrzeb.

Handlujących wyklucza się. Pp. Sołtysów uprasza się o powiadomienie interesowanych.

571. Spis kart myśliwskich, wystawionych w czasie od 1. 10. do 31. 10. 1923 r.

L. bież.	Nazwisko i imię	Zawód	Miejsce zamieszkania	Ważna do dnia
91	Kohnke Józef	właściciel	Gnieźdzewo	30. 9. 1923 r.
92	Vogel Jan	kupiec	Sopoty	"
93	Wiótk Jakób	fabr. wód min.	"	"
94	Goede H.	sekr. Pol. Reg.	"	"
95	Słomiński	nadleśniczy	Darżlubie	"
96	Kamski	burmistrz	Puck	"
97	Szornak Feliks	posiedz.	Domatowo	2. 10. 1924 r.
98	Behrend Karol	"	Karw. Błoto	"
99	Zielka Andrzej	"	Gnieźdzewo	3. 10. 1924 r.
100	Potrykus Teodor	właściciel	Swarzewo	4. 10. 1924 r.
101	Błaszke Brunon	"	Rozgard	"
102	Rawniker Franciszek	—	Puck	5. 10. 1924 r.
103	Styn Juljusz	sołtys	Kartoszyno	9. 10. 1924 r.
104	Dorsch Antoni	posiedziciel	Werblinia	11. 10. 1924 r.
105	Ptach Izidor	właściciel młyna	Smolno	"
106	Lieske Józef	oberzysta	"	12. 10. 1924 r.
107	Ceynowa Franciszek	pom. leśn.	Domatowo	"
108	Ceynowa Juljusz	strażnik leśn.	Sobieńczyce	"
109	Szreder Aug.	"	Pryśniewo	"
110	Pokrywka Jan	pom. leśn.	Kartoszyno	"
111	Krepel Bernard	"	Piaśnica	"
112	Stielau Ignacy	posiedziciel	Nadole	13. 10. 1924 r.
113	Konkol A.	właśc. jeziora	"	"
114	Zelewski M.	kapitalista	Sopoty	14. 10. 1924 r.
115	Müller Bernard	dzierz. pol.	Karlikowo	"
116	Golnik Józef	oberzysta	Chłapowo	10. 10. 1924 r.
117	Sieg Wojciech	urzęd. gosp.	Sulicice	16. 10. 1924 r.
118	Baran Juljusz	sołtys	Sobieńczyce	"
119	Skotzke Józef	właściciel	Jeldzino	17. 10. 1924 r.
120	Draws Feliks	student	Puck	18. 10. 1924 r.
121	Białk Andrzej	właśc.	Strzelno	19. 10. 1924 r.
122	Ciskowski Aug.	"	Dębogórze	"
123	Plagemann Alfred	urzęd. gosp.	Ostłonino	22. 10. 1924 r.
124	Hermann Emil	oberzysta	Bór	24. 10. 1924 r.
125	Brose Hermann	kupiec	Puck	25. 10. 1924 r.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 31. 10. 1923 r.

Starosta: Lipski.